

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 2Nt/10/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010536
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2013:8713010536.1

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Boženy Budziňákovvej a Marty Vilčkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2013, v trestnej veci ods. F. W., nar. XX.XX.XXXX Q. G., trvalo bytom F., J.. N. Č.. XXXX/X, toho času v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín, takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku z a m i e t a návrh ods. F. W., nar. XX.XX.XXXX Q. G., na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 2T 5/2004,

p r e t o ž e

nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený F. W. podal dňa 16.10.2013 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 2T 5/2004.

Svoj návrh odôvodnil tým, že prvostupňový súd pri rozhodnutí o treste aplikoval tzv. asperačnú zásadu podľa § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 a tým, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí č. 106/2011 zo dňa 28.11.2012 označil tzv. asperačnú zásadu uplatňovanú v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 za nezákonnú a v rozpore s článkom 1 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktoré vykonal so súhlasom odsúdeného F. W. v jeho neprítomnosti v zmysle ustanovenia § 252 ods. 2 Trestného poriadku a na ktorom vykonal dôkazy oboznámením sa s podstatným obsahom trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2Nt 10/2013, dôvodmi návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania i s podstatným obsahom trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 5/2004 a zistil nasledovné.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 5/2004 zo dňa 22.07.2004 bol odsúdený F. W. uznaný vinným z trestného činu sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona / účinného do 01.01.2006/ a z trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona / účinného do 01.01.2006/.

Týmto rozsudkom bol odsúdenému podľa § 241a ods. 2 Trestného zákona / účinného do 01.01.2006/, s použitím § 35 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona / účinného do 01.01.2006/ uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 /jedenásť/ rokov na výkon, ktorého bol zaradený do II. /druhej/ nápravno-výchovnej skupiny podľa § 39a ods. 2 Trestného zákona / účinného do 01.01.2006/.

Podľa § 35 ods. 3 Trestného zákona / účinného do 01.01.2006/ bol odsúdenému zároveň zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T 121/2003 zo dňa 10.11.2003, ktorým bol odsúdenému podľa § 242 ods. 1 Trestného zákona / účinného do 01.01.2006/ uložený trest

odňatia slobody vo výmere 16 /šestnásť/ mesiacov, s výkonom trestu odňatia slobody v II. /druhej/ nápravno-výchovnej skupine.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 02.12.2004, kedy odvolací súd odvolanie obžalovaného F. W. zamietol podľa § 256 Trestného poriadku /účinného do 01.01.2006/.

Z návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vyplýva, že odsúdený sa domáhal jej povolenia, vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, ktorým konštatoval, že použitie tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona /účinného od 01.01.2006/ pri ukladaní trestov bolo nezákonné a v rozpore s článkom 1 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 v bode 1 vyplýva, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Zb.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa článku 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Zb.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky bol zverejnený v Zbierke zákonov dňa 21.12.2012.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 5/2004 /čl. 151/ vyplýva, že predmetný trest odňatia slobody bol odsúdenému nariadený dňom 02.12.2004 a že do jeho výkonu bola odsúdenému zarátaná väzba v dobe od 03.11.2003 do 19.01.2004 a výkon trestu odňatia slobody od 19.01.2004 do 02.12.2004.

Z výroku rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 5/2004 vyplýva, že odsúdenému bol uložený tento trest odňatia slobody za použitia ustanovenia § 35 ods. 2, ods. 3 Trestného /účinného do 01.01.2006/ vo výmere 11 /jedenásť/ rokov a to ako trest súhrnný.

Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že pri uložení trestu nebola u odsúdeného F. W. použitá asperačná zásada v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona /účinného od 01.01.2006/ vety za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ a na ktorú poukazoval odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania, pretože v danom prípade bol odsúdenému uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa ustanovení § 35 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona /účinného do 01.01.2006/ a na ktoré sa rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 nevzťahuje.

Ústavný súd Slovenskej republiky v tomto svojom náleze a rozhodnutí konštatoval nezákonnosť ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona /účinného od 01.01.2006/ s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a nie nezákonnosť ustanovenia § 35 ods. 2 Trestného zákona /účinného do 01.01.2006/, ktoré bolo použité pri uložení trestu odňatia slobody ods. F. W. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, sp. zn. 2T 5/2004, pričom ustanovenie § 35 ods. 2 Trestného zákona /účinného do 01.01.2006/ nebolo doposiaľ Ústavným súdom Slovenskej republiky napadnuté ako nezákonné ustanovenie tak, ako pri ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona /účinného od 01.01.2006/.

Podľa názoru súdu budú všeobecné súdy i naďalej /aj pri zrušení vety za bodkočiarkou ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2006/ postupovať podľa jeho prvej vety a budú páchatel'om, ktorí spáchali dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden bude zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami ukladať tresty odňatia slobody podľa tejto zásady, t. j. budú zvyšovať hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu teda tak, ako pri prvej vete ustanovenia § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného do 01.01.2006, ak pôjde o skutky spáchané za pôsobnosti tohto trestného zákona, prvé vety týchto ustanovení Trestného zákona účinného do 01.01.2006 i od 01.01.2006 sú totiž totožné a Ústavný

súd Slovenskej republiky doposiaľ žiadnym svojím rozhodnutím nevyslovil ich nesúladi s príslušnými článkami Ústavy Slovenskej republiky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd potom nemohol konštatovať, že v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 106/2011 z 28.11.2012 možno vidieť skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 2T 5/2004 a preto návrh odsúdeného F. W. na povolenie obnovy konania zamietol, nezistiac pritom podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Trest odňatia slobody uložený odsúdenému F. W. rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 5/2004 zodpovedal závažnosti činov aj pomerom páchatel'a a nebol mu uložený v rozpore s účelom trestu podľa § 23 a nasl. Trestného zákona účinného do 01.01.2006 a preto jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Sťažnosť má odkladný účinok.